

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3203

4 pagini
20 bani

Simbătă

22 ianuarie 1955

- 50 de ani de la prima revoluție rusă (1905—1955).
- P. VOLOBUEV: Preludiu al Marii Revoluții
  - Conf. univ. AUREL ROMAN și H. PIETRARU: Influența primei revoluții ruse asupra mișcării muncitorești-țărănești din țara noastră (pag. 2-a)
  - Pentru un înalt nivel al cursurilor agro-zootehnice (pag. 3-a)

- Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1954 (pag. 3-a)
- H. SAICU: Cifre care dovedesc încoace marea S.U.A. (pag. 4-a)
- Pentru apărarea intereselor naționale ale poporului german (pag. 4-a)
- Remanierea guvernului francez (pag. 4-a)
- Evenimentele din Costa-Rica (pag. 4-a)

Forța de nebiruit a ideilor păcii

„Vremile cumplite se vor îmbîlnzi atunci, războaiele se vor curma... porțile temutului templu al războiului se vor închide cu puternice războaie de fier. Înaintea, nelegiuirea Vrajba, pe o grămadă de arme cumplite, cu miinile legate la spate cu o sută de noduri de aramă, groazănică, cu gura înșingărată, se va frămînta neputincioasă.”

Așa exprima Virgiliu în „Eneida”, acum mai bine de 2000 de ani, dorința de pace a popoarelor, speranța că va veni o vreme cînd se va pune capăt războaielor. De atunci și pînă astăzi au avut loc încă sute de războaie din ce în ce mai cumplite. Astăzi descoperirile științei, în special în domeniul fizicii nucleare, au dus între altele la crearea de asemenea arme de exterminare în masă, utilizate în război mondial în care s-au utilizat aceste arme ar duce la o catastrofă cumplită. Bomba cu hidrogen nu face nici o alegere între o fabrică și o locuință, între militari și civili, între oameni și plante. Efectele armelor nucleare scapă controlului oamenilor.

Această sumbră primejdie pentru viitorul omenirii îngrijorează, pe drept cuvînt, toate popoarele, pe fiecare om în parte — cu excepția doar a unui infim număr de persoane ce se gîndesc la profiturile ce le pot obține de pe urma războiului.

Din această îngrijorare a popoarelor s-a născut mișcarea mondială pentru apărarea păcii. Dacă este adevărat că totdeauna oamenii au urît războiul, este de asemenea tot așa de adevărat că nu au putut face mare lucru împotriva lui. Deabia astăzi există un front organizat al celor ce luptă pentru pace, care prin puterea sa crescîndă poate împiedica un război.

Iată de ce atenția întregii lumi a fost, zilele acestea, îndreptată spre Viena, unde a avut loc sesiunea largă a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, unde s-a analizat situația internațională și au luat cuvîntul Joliot-Curie, Jean Laffite, A. Fadeev, Ilya Ehrenburg, Nazim Hikmet și alți fruntași ai luptei pentru pace.

La sfîrșitul sesiunii, participanții au adoptat în unanimitate o declarație asupra situației internaționale, prin care se convoacă la 22 mai 1955 la He-Sinko o mare adunare mondială la care vor fi reprezentate toate forțele iubitoare de pace din toate țările. De asemenea, sesiunea largă a Biroului Consiliului Mondial al Păcii a lansat două apeluri: unul adresat popoarelor Europei, prin care se cere împiedicarea reînvierii militarismului german, celălalt adresat lumii întregi și chemînd la semnarea unui document cerînd încetarea producției de arme atomice și distrugerea stocurilor existente.

Forțele războiului, care în cursul anului trecut pierduseră teren datorită fenomenelor din ce în ce mai accentuate de destindere a situației internaționale, au făcut, în ajunul anului nou 1955, ca să se iveauă din nou primejdia războiului. Trezind peste voința popoarelor europene, aceste forțe ale întinericii au urzit — după eșuarea C.D.E.-ului — noi planuri de reînviere a militarismului german.

Impotriva acestor planuri trebuie intensificată lupta, căci o Germanie în continuare divizată, în care remilitarizarea Germaniei occidentale ar atrage după sine constituirea unor forțe armate în Germania răsăriteană, ar intensifica cursa înarmărilor, ar face pentru multă vreme imposibilă unificarea pașnică a Germaniei și ar face dificilă orice orga-

nizare a securității colective în Europa. Consiliul Mondial al Păcii, „cheamă bărbății și femeile care au dus o luptă eroică împotriva reînarmării Germaniei, precum și pe toți cei care încep să-și dea seama de primejdia care se apropie, să-și unească și să-și sporească eforturile pentru a împiedica reînvierea militarismului german și a asigura securitatea Europei cu participarea unei Germanii iubitoare de pace”.

Primejdia unui război pornit din Germania occidentală este cu atât mai mare cu cît cei care voiau să dea arme nazistilor încă în 1945, înțelegerea sa pună astăzi în mîna militaristilor germani cea mai distrugătoare armă de exterminare în masă, arma atomică.

În țările apusene anumiți militari bînțiți de visul agresiunii ca feldmareșul englez Montgomery, sau politicieni ultra-reacționari de tipul unui număr de senatori americani se declară partizani ai războiului atomic. De altfel, cu asemenea declarații canibalice ale diverselor personalități politice sau militare occidentale publicul s-a obișnuit. Acum însă este vorba de ceva mai grav. De faptul că factorii cei mai de răspundere, guvernele unor țări din Europa occidentală și din America de nord au hotărît legalizarea războiului atomic. Pentru înșelarea popoarelor, ei au diferențiat armele atomice în tactice și strategice. Însă armele atomice sînt arme atomice fie că sînt zvîrlite din avion sau lansate de tunuri sau rachete. Cu ce poate satisface, de pildă, pe un cetățean din Hamburg sau pe unul din Leipzig faptul că ei și familia sa vor fi uciși de un obuz atomic și nu de o bombă atomică?

Popoarele nu trebuie să aștepte de cîndăna unui război atomic pentru a condamna pe inițiatorii lui. Apeluî adresat popoarelor lumii cere ca ele să condamne astăzi guvernele ce se pregătesc să dezlănțuie un asemenea război nimicitor. Campania de semnături pe acest apel a și început. Participanții la sesiunea de la Viena și-au depus primii semnături pe acest document.

Poporul român, care a semnat aproape în unanimitate apelurile de la Stockholm și Berlin, a primit cu bucurie și încredere noile hotărîri ale Consiliului Mondial al Păcii menite să evite primejdia unui război atomic. Poporul român știe că cele 500 milioane de iscălituri de pe Apelul de la Stockholm au oprit mîna criminală a intervențiștilor americani să arunce bomba atomică asupra Coreei, iar cele 600 milioane de semnături de pe Apelul pentru o înțelegere între marile puteri au contribuit la convocarea conferințelor de la Berlin și Geneva, la încetarea focului în Coreea și Vietnam. El este sigur că, punîndu-și semnătura pe noul Apel, va contribui la interzicerea fabricării de arme atomice, la utilizarea energiei atomice în scopul progresului omenirii.

De mii de ani oamenii știu a utiliza oțelul. Au făcut din el și săbii și unelte. Astăzi trăim epoca energiei atomice. Oamenii au învățat să utilizeze această energie și pentru pace și pentru război. Mii de ani oamenii n-au putut — deși au vrut — să împiedice făurirea armelor din oțel. Astăzi însă oamenii, dacă vor, pot împiedica utilizarea energiei atomice pentru făurirea de arme ale morții.

Ceea ce a visat Virgiliu acum 2000 de ani este posibil în zilele noastre. Războiul împreună cu armele lui pot fi ferecate „cu o sută de noduri de aramă” dacă popoarele vor lua în proprie lă mîini cauza păcii și o vor apăra pînă la capăt.

Consfătuirea cu cadrele de conducere din învățămîntul superior

Direcția Generală a Învățămîntului Superior din Ministerul Învățămîntului organizează la București în zilele de 27, 28 și 29 ianuarie 1955 o consfătuire cu cadrele de conducere din instituțiile de învățămînt superior. În cadrul acestei consfătuiri, se va face o dare de seamă asupra activității instituțiilor de învățămînt superior pe primul semestru al anului școlar 1954—1955. Apoi vor urma două referate: „Lupta pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului, sarcină de bază a instituțiilor de învățămînt superior” și „Contribuția cadrelor de

științe sociale la educația comunistă a studenților”.

La această consfătuire vor participa cadrele de conducere din instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară și șefii catedrelor de științe sociale. În cadrul discuțiilor prilejuite de referate, cadrele didactice vor analiza succesele obținute cît și lipsurile care mai persistă în procesul de învățămînt, făcînd totodată propuneri pentru îmbunătățirea activității viitoare a institutelor și universităților din țară.

Intrecerea textililor timișoreni

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea, la Uzinele Textile din Timișoara, a avut loc o interesantă consfătuire de producție în cadrul căreia, printre altele probleme, s-a pus în discuție și propunerea tesătoarelor frunțase Elisabeta Bozdar ca, în cinstea zilei de 8 Martie, să fie adresată muncitorilor din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum din regiune o chemare sub lozincă: „Nici o femeie în afara întrecerii socialiste”.

Participanții la consfătuire, și în special muncitoarele Terezia Tintauer de la secția răsuclit și Elisabeta Zoroc de la tesătorie, au susținut cu multă înșufleală această propunere arătînd că, tradusă în viață, ea va aduce o contribuție însemnată la realizarea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

În chemarea adresată femeilor din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum din regiunea Timișoara, muncitoarele de la Uzinele Textile și-au luat, în cinstea zilei solidarității internaționale a femeii, următoarele angajamente:

Depășirea indicelui de calitate a producției cu 2,5 la sută; economisirea unei cantități de bumbac din care să se poată țese 16.000 m. pînză, echivalent cu 5.300 bucăți cămăși; constituirea a două brigăzi de calitate, în sectorul filatură și în sectorul tesătorie; realizarea la timp a planului brigăzilor de producție prin sprijinirea tinereilor cadre de către fruntași în așa fel ca planul secției filatură să poată fi depășit pînă la sfîrșitul trimestrului I cu cel puțin 1 la sută.

Tractoare gata la lucru

Anul acesta, tractoriștii și mecanicii de la S.M.T. Andrășești, regiunea București, au organizat repararea tractoarelor și mașinilor agricole după metoda sovietică pe ansamblu. Muncind cu înșufleare ei au pus în stare de funcționare, pînă la 20 ianuarie, toate tractoarele ce le-au avut planificate pentru a fi reparate în stațiune, 10 cultivatoare, 50 de grape, 12 discutoare, precum și 4 semănători.

Fruntași pe stațiune în munca de reparare s-au situat mecanicii și tractoriștii din brigăzile conduse de Ion Lupea și Marin Burcă, precum și tractoriștii Ilie Neagu, distins de curînd de către C.C. al U.T.M. cu diploma de onoare pentru realizările obținute în campaniile agricole de anul trecut, Dumitru Enciu, Dobro Șutei, Dănilă Mușat, Vasile Mihalache și alții.

Noi contracte încheiate

GURA HUMORULUI (de la corespondentul nostru). — Imediat după apariția Hotărîrii guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractări și achiziții de animale, păsări și produse animale, membrii gospodăriilor agricole colective „Steaua roșie” din comuna Iliești au început să încheie noi contracte cu unitățile de stat. În frunte cu colectivitățile Iacob Toacă, Aurel Coșciuc, Toader Bocancea, etc., numeroși membri ai gospodăriilor au încheiat contracte pentru lapte.

Exemplul lor a fost urmat și de numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din comună.

Cu ajutorul metodelor înaintate

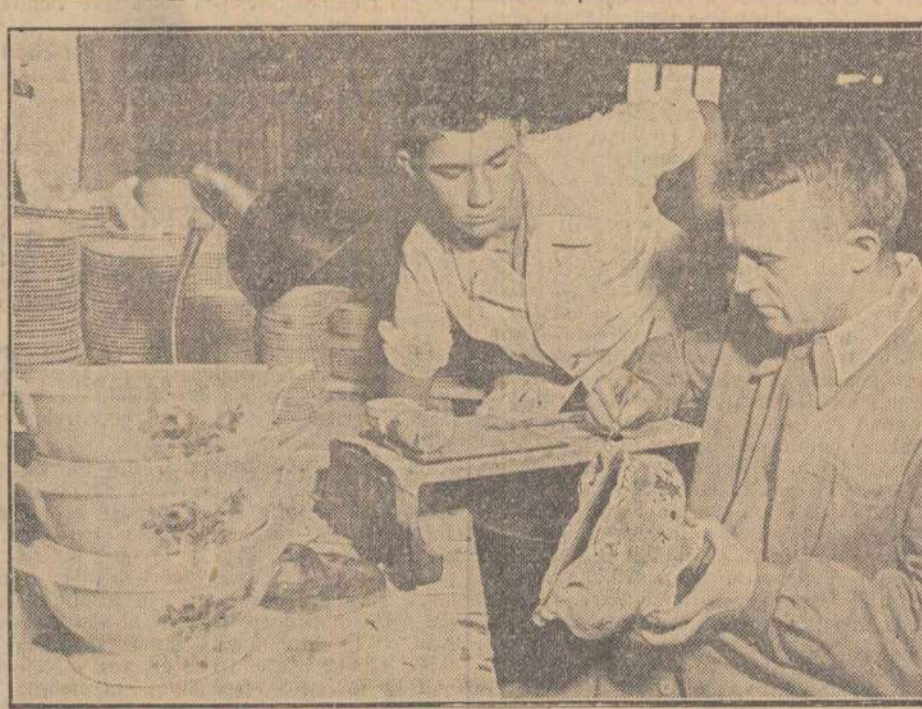
În cursul anului trecut, care folosește metoda Clavdia Baranovskaia au reușit să economisească în timp de 12 luni, o cantitate de combustibil cu care s-ar putea remorca timp de 15 zile toate trenurile de marfă și călători care circula pe linile regionale C.F.R.-ași.

Printre echipele care au contribuit în mai mare măsură la obținerea acestei economii sînt acelea conduse de mecanicii Gheorghe Birzu, de la depoul Țicani, Petru Foca, de la depoul Pașcani și Aurel Stăicu de la depoul Iași.

Prima întovărire

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Acum citeva zile s-a inaugurat, în comuna Bilbor din raionul Toplița prima întovărire zootehnica din Regiunea Autonomă Maghiară. În dorința de a crește animale de rasă cît mai bună, 14 familii de țărani muncitori s-au înscris în întovărire, cu animalele și terenurile necesare pentru îngrijirea și furajarea lor. Încă de pe acum, întovăririle zootehnice din Bilbor are 61 de oi, 15 vaci cu lapte, 17 ha. pășune și peste 2 ha. de pămînt arabil. Ca președinte al întovăririi a fost ales țărănul muncitor Gh. Ștefan, om harnic și priceput la creșterea animalelor.

DECORATORII PORTELANULUI

Sînt aproape 30 de ani de cînd meșterul Ștefan Wagner de la fabrica „Porțelanul” din Cluj a îndrăgit meseria de decorator. În toți acești ani, el a transformat acest meșteșug moștenit din generații într-o adevărată artă. Asupra obiectelor de porțelan el sfîrșule cu o pasiune născămintă, decorînd-le cu desene cît mai frumoase meșteșugite. Aceiași dragoste pentru meseria aceasta ce-a moștenit-o din bătrîni el caută s-o înșule și fiului său, care de curînd a început să lucreze alături de dînsul.

Foto: AGERPRES

Îmbunătățirea transportului poștal

O preocupare permanentă a conducerii Direcției Generale la Poștelor din cadrul Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor este găsirea de noi metode de muncă și forme de organizare a activității serviciilor poștale, astfel încît corespundența să ajungă cît mai repede la destinație.

De la începutul acestui an, Oficiul Poștal Special din Gara de Nord se ocupă numai de problemele de transport al corespondenței, coletelor, zărelor și revistelor, prin vagoanele poștale în întreaga țară. Centrul de cartare a corespondenței, care funcționa pe lângă acest oficiu, a fost reorganizat și funcționează acum în cadrul Oficiului poștal nr. 1 Burești (Poșta centrală). Acest lucru a contribuit în mare măsură la decongestionarea serviciului de cartare și la înlăturarea manipularii grele a corespondenței loco.

De asemenea, introducerea sistemului sovietic de cartare directă a corespondenței pentru provincie, pe grupe de distanțe și oficii a dus la ușurarea muncii lucrătorilor de pe vagoanele poștale și la asigurarea unei rapide distribuiri a corespondenței către oficiile poștale din țară.

Tot în vederea îmbunătățirii continue a sistemului de strîngere și distribuire a corespondenței, în cursul acestui an se vor înființa încă 820 unități poștale noi din care 800 în mediul sătesc și 20 la orașe și se vor monta încă 1.000 cutii poștale din care 945 la sate.

În Capitală se va continua acțiunea de descentralizare a distribuției presei și corespondenței prin înființarea a încă 8 unități poștale noi pe lângă cele 58 existente.

Pentru îmbunătățirea transportului poștal se vor înființa încă 2 vagoane poștale, 4 curse I.R.T.A., 4 curse aeriene și una fluvială.

Produse peste plan

DEVA (de la corespondentul nostru). — Anul trecut, colectivul fabricii „Simion Bărnuțiu” din Sebeș a reușit să producă, peste planul de producție, stocuri importante de articole de marochinărie, paltoane și scurte îmblănite și un varietate stoc de materiale sportive.

Pentru a depăși rezultatele obținute, muncitorii din această fabrică încă din primele zile ale noului an au trecut la o reorganizare a muncii, în scopul folosirii cu mai mult spor a capacității mașinilor și a timpului de lucru.

În acest scop la tăbăcărie, vopsitorie, secția de croit și la marochinărie, planul de producție a fost deosebit pe echipe și oameni. Ca urmare a măsurilor luate și a sprijinului dat de tehnicieni, roadele n-au întârziat să se arate. Bunăoară, numai în primele 15 zile ale lunii ianuarie întreaga fabrică a produs peste plan 65 servetele, 686 mingi de volei, și sute de servetele, portmonee și poșete.

Remorci-dormitor pentru tractoriști

Pînă la sfîrșitul acestui an, tractoriștii vor primi noi tipuri de remorci-dormitor — mai confortabile — care să le asigure condiții normale de viață pe timpul cînd muncesc în câmp.

O asemenea remorcă poate adăposti cca. 10 oameni și este prevăzută cu paturi, mese, scaune, dulapuri pentru haine, rezervoare de apă, vase pentru spălat, sobote pentru încălzirea mîncării, alimentate cu cărbuni, etc.

Muncitorii de la I.M.U.M. Medgidia și fabrica „Cealulău” Piatra Neamț, care execută nou tip de remorci, s-au angajat să predea primul serii de remorci în trimestrul III al anului în curs.

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

R. P. POLONĂ

Succese ale industriei constructoare de mașini

În R. P. Polonă sporște sistematic producția de noi tipuri de mașini.

Muncitorii de la secția de prototipuri a întreprinderilor de construcții de mașini din Bydgoszcz au terminat construirea primei serii de strunguri automate universale de fabricație polonă, de tip „B.P.-U.” Witold Berkowski și Juliusz Podgorski, ingineri la aceste întreprinderi, au construit o mașină automată care taie, sfredește și filează în moșt simultan partea interioară și exterioră a diferitelor piese. Cu ajutorul ei se pot produce 1.200 piese pe oră. Construcția specială a mașinii ține de orice accident pe muncitorul care o deservese.

La întreprinderile de instalații tehnice „Zgoda” din Świętochłowice, ovoidul Stalagrad, a fost terminată construirea prototipului unui urag compresor pentru gaze, primul de acest fel din Polonia și unul dintre cele mai mari de acest tip fabricate în Europa.

R. D. VIETNAM

Refacerea economiei naționale

Imediat după terminarea războiului, țărani vietnamezi, răspunzînd la chemarea guvernului R.D. Vietnam, au început să lucreze pămînturile care pînă nu de mult au stat în paragină din cauza războiului. Numai în delta Fluviului Roșu și în partea de nord-vest a țării suprafața acestor pămînturi este de 114.000 hectare.

Se lucrează cu avînt la construirea și refacerea instalațiilor de irigație care au fost distruse în timpul războiului — ecluze, baraje, etc. Lucrările de refacere se desfășoară în ritm rapid. Spre exemplu, se îndreaptă într-un suvoi necontenit autocamioane încărcate cu piese și instalații metalice, material lemnos, ciment. Totodată se lucrează la refacerea căilor ferate și șoselelor.

R. P. CHINEZĂ

Realizările industriei cinematografice

În 1954, studiourile chineze au produs 155 de filme — ceea ce constituie o producție record.

Această cifră include 14 filme artistice, 15 filme cu caracter educativ, 37 filme documentare și mai multe filme de desen animat și de marionete. Totodată, 40 filme artistice și 25 filme educative produse în Uniunea Sovietică și în alte țări au fost dublate în limba chineză, iar 14 filme chineze au fost dublate în limbile mongolă, tibetană și uigură.

În 1954 numărul total al spectatoarelor de cinematografe a atins cifra de 860 milioane, cu aproximativ 7 la sută mai mult decît în 1953.

În 1954, filmele chineze au fost prezentate în 30 țări în Uniunea Sovietică, R. P. D. Coreeană, R. D. Germană, R. P. Mongolă și R. P. România au fost organizate festivaluri ale filmului chinez. Filmele chineze „Cucerirea celei 270” și „Lian San-bo și Cui In-tai” au fost premiate la cel de al 8-lea festival internațional al filmului de la Karlovy Vary din 1954.

În 1955, producția industriei filmului din R. P. Chineză va depăși producția anului 1954. În regiunile industriale și în orașele țării se vor construi noi cinematografe și se vor organiza 800 noi caravane cinematografice pentru deservirea satelor.

În 1955 va începe construirea la Peking a unui mare studio cinematografic, care va fi înzestrat cu aparatură cea mai modernă.

ÎN CAPITALA UNGARIEI POPULARE

Magazinul universal de stat din Ujpest, unul din cartierele muncitorești ale Budapestei.

R. P. BULGARIA

Dezvoltarea orașului Plovdiv

În anii puterii populare, la Plovdiv s-a construit foarte mult, orașul devenind unul dintre marile centre industriale și culturale ale Bulgariei. Printre noile construcții se numără fabrica de reparatii auto „Vasil Kolarov”, o fabrică de încălțăminte, marle combinat textil „Morici”, o uzină constructoare de mașini grele și o serie de fabrici de conservă și de întreprinderi ale industriei locale.

În oraș funcționează un institut de medicină și un institut de agronomie. Lucrătorii din Plovdiv sînt mîndri de gara de nișură din acest oraș, care este una din cele mai mari din întreaga țară de muzeu etnografic de bibliotecă populară orășenească și de alte instituții culturale.

Anul trecut s-a deschis aici un teatru de operă și a fost dat spre folosință un mare stadion.

În acest an, pentru oamenii muncii din Plovdiv se vor construi de două ori mai multe locuințe decît anul trecut. În oraș se va amenaja o nouă linie de troleibuz. Se vor construi un mare hotel și noi locuri pentru școli și pentru alte instituții culturale-educative.

R. CECOSLOVACĂ

Noi centre de televiziune

De peste șase luni a început să funcționeze la Praga primul centru de televiziune din Cehoslovacia. Anul acesta va începe construirea mai multor centre noi de televiziune ale căror emisiuni vor putea fi recepționate în majoritatea localităților din Cehoslovacia. În anul 1955 va intra în funcțiune postul de televiziune de la Ostrava. Totodată va începe să funcționeze centrul de televiziune din Bratislava. Centrul de televiziune de la Praga va fi înzestrat anul acesta cu utilități de televiziune mobilă, ceea ce va permite organizarea unor emisiuni direct din teatre, săli de concert și de pe stadioane.

1905 50 DE ANI DE LA PRIMA REVOLUȚIE RUSĂ 1955

Preludiu al Marii Revoluții

Anul acesta popoarele Uniunii Sovietice aniversază împlinirea a 50 de ani de la prima revoluție rusă.

Revoluția rusă din 1905—1907 constituie un eveniment remarcabil în istoria mișcării de eliberare revoluționare a țărilor ruse. Ea a fost prima dintre cele trei revoluții ruse, o etapă pregătitoare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ca o turtă vie ea a luminat începutul celei mai mărețe dintre epoci — epoca profundelor zguduiri politice și a puternicelor furturi revoluționare în lumea întreagă.

Prima revoluție rusă a avut numeroase cauze. La începutul secolului al XX-lea Rusia era o țară imperialistă cu puternice rămășițe feudale-obăgăte — ca: proprietatea moșierască asupra pământului și absolutismul țarist. Masele populare din Rusia aveau de suferit nu numai de pe urma jugului capitalist. Ele suportau și povara rămășițelor feudale. Clasa muncitoare era cea mai crunt exploatăată. Masele de mulțimi libere ale țării din Rusia se sufocau din cauza lipsei de pământ, erau subjugate fără milă de moșieri și chiburi. Este de ajuns să arătăm că cele zece milioane de gospodării ale țării din Rusia aveau tot atât de puțin de 30.000 de moșieri. Situația insuportabilă a masei populare s-a înrăutățit și mai mult ca urmare a crizei economice din 1900—1903, ca urmare a războiului ruso-japonez din 1904—1905.

Revoluția din Rusia, al cărei început a fost marcat prin evenimentele din 9 (22) ianuarie, a devenit o necesitate istorică. Prima revoluție rusă a avut un caracter burghez-democratic, intrucât sarcina ei nemijlocie a fost nimicirea tuturor rămășițelor feudale-obăgăte și în primul rând dobândirea autocrației țariste, lichidarea proprietății moșierii asupra pământului și nu a urmărită dobândirea dominației burgheze.

Revoluția rusă a fost o revoluție burghez-democratică de tip nou, prima revoluție rusă din epoca imperialismului. Spre deosebire de revoluțiile europene din trecut, conducătorii revoluției burghez-democratice în Rusia a fost proletariatul, clasa cea mai înaintată și mai consecventă revoluționară a contemporaneității. Aliații proletariatului a fost țărănimea revoluționară din Rusia care lupta pentru desființarea proprietății moșierii asupra pământului, pentru drepturi democratice. Proletariatul și țărănimea au fost principalele forțe ale revoluției. Burghezia imperialistă rusă se temea că de moarte de mișcarea muncitorească și a fost o forță contrarevoluționară. Burghezia nu numai că nu putea fi în fruntea revoluției îndreptată împotriva țarismului, ci dimpotrivă, ea căuta să îl și chib și să mențină țarismul. De aceea victoria revoluției burghez-democratice putea fi obținută numai sub conducerea clasei muncitoare, cu participarea activă a țărânilor care se strângă în jurul ei.

Conducătorul recunoscut al poporului revoluționar a fost partidul bolșevic — avangarda de luptă a clasei muncitoare din Rusia. Lozincile de bază ale bolșevicilor în revoluție erau: republică democratică, confiscarea tuturor pământurilor moșierii, ziua de muncă de 8 ore. Aceste lozinci au devenit lozinci de luptă ale oamenilor muncii. În frunte cu V. I. Lenin, bolșevicii au dus o luptă hotărâtă împotriva mensevicilor — l-au demascat ca conciliatori și ca slugi ai burgheziei, au luptat neobosit pentru unificarea rindurilor clasei muncitoare și a partidului său. Organizând și strângându-se, pregătindu-se pentru cucerirea hotărâtă cu reacțiunea, bolșevicii s-au orientat după hotărârile Congresului al III-lea al partidului, potrivit tezelor din geniala lucrare leninistă „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică”. Cel de al III-lea Congres al P.M.S.D.R. care a avut loc în aprilie 1905 la Londra sub conducerea directă a lui V. I. Lenin a elaborat strategia și tactica partidului în etapa revoluției burghez-democratice și a dat partidului indicații referitoare la desăvârșirea ulterioară a revoluției, la trecerea de la greve politice de masă la insurecția armată, la pregătirea practică a acestei răscoale.

În cartea „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică” apărută în

P. Volobuev
candidat în științe istorice

toil revoluției (iulie 1905), V. I. Lenin a fundamentat planul strategic și linia tactică a bolșevicilor, adoptate la Congresul al III-lea, și a zdrobit tezele oportuniste ale mensevicilor. În această lucrare a lui V. I. Lenin a elaborat pentru prima oară în istoria marxismului problema particularităților revoluției burghez-democratice în epoca imperialismului, problema forțelor ei motrice și a perspectivelor ei.

Lucrarea lui Lenin era pătrunsă de încredere profundă în marea forță creatoare a maselor populare, în capacitatea lor de a putea duce lupta hotărâtă pentru eliberarea lor. Lenin a arătat că în noile condiții istorice hegemonul revoluției poate fi numai proletariatul. El a dezvoltat sub toate aspectele ideea alianței revoluționare a proletariatului cu țărănimea, a pus în fața partidului sarcina practică de a face și de întărirea alianței dintre muncitori și țărani — condiție hotărâtoare pentru victoria revoluției. Lenin a elaborat învățătură despre dictatura revoluționară-democratică a proletariatului și țărânilor ca formă politică a puterii noi, populare, putere care se sprijină pe poporul înarmat. Lenin a formulat cele mai importante teze cu privire la însemnătatea grevelor politice de masă și a altor mijloace revoluționare de luptă și a indicat ca principal mijloc de dobândire a țarismului și de cucerire a republicii democratice insurecția armată a poporului. Marele merit al lui V. I. Lenin constă în faptul că el a elaborat teoria tranziției revoluției burghez-democratice în revoluție socialistă. V. I. Lenin a arătat că după împlinirea sarcinilor democratice ale revoluției, proletariatul stringind în jurul său păturile semi-proletare ale poporului trebuie să ducă lupta până la capăt pentru victoria revoluției socialiste.

Tezele tactice ale cărții lui V. I. Lenin au stat la baza tacticii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, precum și a partidelor comuniste și muncitorești frățești.

Conducătorii partidului bolșevic, proletariatul din Rusia a luptat plin de abnegație împotriva țarismului. În cursul revoluției, proletariatul și-a vădit marile sale calități revoluționare: eroismul de masă, viața fermă, devotamentul nelămurit față de cauza revoluției. Greva politică generală din octombrie 1905 începută din inițiativa ferovierilor din Moscova și care a cuprins întreaga țară, a arătat în mod convingător marea forță a proletariatului revoluționar și rolul său ca luptător înaintat și consecvent pentru interesele generale ale poporului.

În focul grevei politice din octombrie s-au născut Sovietele de deputați ai muncitorilor, faurite de geniul revoluționar, creator, al proletariatului rus. Apărute ca organe de conducere a mișcării greviste, Sovietele s-au transformat în procesul revoluției în organe ale insurecției armate și au constituit embrionul puterii noi, revoluționare. Ideea Sovietelor a devenit un bun al celor mai largi mase proletare din Rusia.

Momentul culminant al eroismului revoluționar al proletariatului rus s-a manifestat în momentul apogeuului revoluției din 1905—1907 — insurecția armată din decembrie 1905. Centrul insurecției a fost Moscova. Timp de câteva zile muncitorii moscovici, conduși de bolșevici, au dus o luptă eroică, împotriva forțelor armate țariste — superioare numeric. Insurecția armată din decembrie a jucat, în ciuda înfringerii sale, un mare rol istoric. Proletariatul rus a dat o lovitură nimicitoare afirmării conducătorilor oportuniști ai social-democrației din Europa de vest cu privire la faptul că perioada insurecțiilor armate ar aparține trecutului și a confirmat justetea înțelegerii clasice marxism-leninismului despre necesitatea luptei armate, hotărâte și curajoase, a proletariatului care pășește pe calea revoluției.

Prin lupta sa plină de abnegație împotriva țarismului, pentru libertatea poporului, clasa

muncitoare a trezit și a ridicat la luptă masele de mulțimi libere ale țărânilor. În ciuda organizării sale slabe, mișcarea țărânească dintr-o serie de regiuni din Rusia a luat proporții uriașe și un caracter combativ. În cursul revoluției s-a făcut alianță dintre clasa muncitoare și țărănime. Această alianță s-a întărit în luptele revoluționare ulterioare și s-a transformat într-o puternică forță socială care a distrus țarismul și capitalismul în Rusia și care a născut popoarele din Uniunea Sovietică calea spre victoria socialismului.

Sub influența luptei greviste a muncitorilor din orașe și a mișcării țărânești la sate, au avut loc manifestații revoluționare și în armată și în flota țaristă.

Prin lupta sa revoluționară, clasa muncitoare din Rusia a însoțit la luptă popoarele asuprite de țarism din Polonia, Ucraina, Transcaucazia, țăările Baltice și din celelalte regiuni naționale din Rusia. Umăr la umăr cu muncitorii ruși și sub conducerea partidului bolșevic, muncitorii din periferiile naționale au luptat cu eroism pentru dobândirea țarismului.

În această luptă s-a întărit unitatea internațională a oamenilor muncii aparținând tuturor naționalităților din Rusia, s-a făcut alianță frățească de luptă a popoarelor în frunte cu clasa muncitoare rusă.

Cu ajutorul imperialiștilor din Europa și America țarismul rus a reușit să obțină o vremelnică victorie și să înăbușe revoluția. Totuși, în anii revoluției clasa muncitoare și țărănimea au dat o lovitură puternică țarismului și au zdrobit temelile ordinii burghez-moșieresc. În focul revoluției clasa muncitoare și partidul său marxist s-au călit, au dobândit marea experiență a luptei revoluționare. Toate acestea au contribuit la dobândirea țarismului în februarie 1917 și la victoria revoluției proletare din octombrie 1917. Fără „repetiția generală” din 1905 victoria revoluției din octombrie 1917 ar fi fost imposibilă — arăta V. I. Lenin.

Prima revoluție rusă a lăsat chiar de la început un caracter internațional. Proletariatul rus s-a încununat cu gloria celui mai revoluționar proletariat din lume și a ocupat pe bună dreptate rolul conducător în mișcarea revoluționară internațională.

El a îmbogățit pe muncitorii din toate țările cu prețioasă experiență a acțiunilor revoluționare a masele de mulțimi libere, cu noi forme de organizare, cu noi mijloace ale luptei revoluționare.

Marxiștii ruși, bolșevicii, au arătat întregul lor proletariat pildă la practicile revoluționare, ar lucrării teoretice ale lui V. I. Lenin au constituit lovitură nimicitoare date teoriei anti-proletare conciliatoare ale oportuniștilor din Europa apuseană.

Revoluția rusă a dat o lovitură puternică imperialismului mondial. Ea a avut o deosebită influență asupra mișcării muncitorești din Europa occidentală și a dat o puternică impulsivitate mișcării de eliberare națională a popoarelor asuprite din Asia.

Un val de greve și de puternice demonstrații a început în Franța, Germania, Austro-Ungaria, România și în alte țări, marcând un nou avânt al mișcării muncitorești. Odată cu prima revoluție rusă a început epoca revoluțiilor burgheze și burghez-democratice în Asia. Au avut loc revoluții burgheze în Iran și Turcia. Poporul chinez a dobort puterea cîcîi imperiale și în 1911 și-a făcut republica chineză.

În cei 50 de ani care au trecut de la primul asalt revoluționar împotriva țarismului, clasa muncitoare și toți oamenii muncii din Țara Sovietică au străbătut un drum glorios de luptă și victorii. Singele vârstă acum 50 de ani de furturi și luptători primei revoluții ruse nu a curs în zadar. Poporul sovietic, asigurând sub conducerea partidului comunist, victoria socialismului, construiește în prezent cu succes marelui edificiu al comunismului. Se întărește și se dezvoltă puternic lărg al păcii, democrației și socialismului. Ideile și exemplul revoluției ruse însușesc oamenii muncii din țările capitaliste la luptă pentru eliberarea lor.

În fața Palatului de Înalte Trupe țariste trag în muncitori.

Tablou de pictură I. VLADIMIROV

CALENDAR...

9 (22) ianuarie 1905

În zorii zilei de 9 ianuarie 1905, muncitorii din Petersburg s-au îndreptat spre Palatul de Înalte Trupe din fața Palatului de Înalte Trupe țariste.

pentru a prezenta țarului o petiție cu diferite revendicări. El purta portele ale țarului, steaguri și icoane. Guvernul țarist l-a împins înăuntru cu gloanțe și cu baionete. În acea zi au fost uciși peste 1000 muncitori și mai bine de 2.000 au fost răniți.

Muncitorii au numit ziua de 9 ianuarie „Duminică sîngeră”. Această zi a rămas credință în țară chiar pentru muncitorii mai înaintați.

Atunci muncitorii și-au dat seama că și satisfacerea doleanțelor lor nu se va obține prin cereri către țar și guvernul său, ci numai prin luptă. Ei au pus mîna pe arme. În ziua de 9 (22) ianuarie s-au construit primele baricade pe insula Vasili. Muncitorimea spunea: „Ne-a tras țarul o bătaie, el bine, o să-i tragem și noi lui una!” Pe străzi au avut loc încălcări cu poliția. Muncitorimea manifesta stridind: Jos autocrația!

În ziua de 9 ianuarie clasa muncitoare a primit o adevărată lecție pentru războiul civil. „... Educația revoluționară a proletariatului — scrie Lenin — a înaintat într-o singură zi atât de mult încît a putut progresa în luptă și în anii de viață cenușie, cotidiană, asuprită.”

Încep la Moscova grevele de protest împotriva odiosului asasinat în masă pus la cale de autocrația țaristă. De la Moscova grevele trec în regiunile industriale textile: în jurul Moscovei și regiunea Ivanov. În scurt timp grevele de protest cuprind Siberia, Caucazul, Finlanda, Ucraina și Polonia. Odată cu declararea grevelor de protest, muncitorii prezentau și revendicări economice. Îmbinarea revendicărilor economice cu cele politice dădea grevelor o forță uriașă.

12 (25) aprilie 1905

Are loc Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Social-Democrat din Rusia. Congresul a stabilit

linia tactică a partidului în problema

cea mai vitală în ordinea zilei: revoluția burghez-democratică din Rusia. Congresul a arătat clasei muncitoare din Rusia că cu tot caracterul burghez-democratic al revoluției, succesul ei depinde în primul rând de proletariatul care i-a dat posibilitatea să se organizeze, să se ridice din punct de vedere politic, să capete experiență și încredere în domeniul conducerii politice a masele celor ce muncesc și să treacă apoi de la revoluția burghez-democratică la revoluția socialistă. Congresul hotărî să sprijine revendicările agrare ale țărânilor, mergîndu-se pînă la confiscarea tuturor pământurilor moșierii. Releved necesitatea insurecției armate pentru victoria revoluției, Congresul a cerut organizarea de partid să înceapă neîntîrziat pregătirea insurecției.

14 (27) iunie 1905

Are loc răscoala marinarilor de pe crucișătorul „Potemkin”. Crucișătorul se afla în acel timp pe Marea Neagră, în apropiere de Odesa, unde se desfășura greva generală a muncitorilor. Sosirea basimentului revoluționar, care naviga sub pavilion roșu, a determinat pe muncitorii din Odesa să treacă la luptă armată împotriva țarismului.

Timp de o săptămînă întreagă, primul basiment militar revoluționar reușe să navigheze sub pavilion roșu în Marea Neagră. Lipsit de sprîjin de pe uscat, neavînd cărbuni și produse alimentare, crucișătorul „Potemkin” fu constrins să se îndrepte spre litoralul românesc și să se predea autorităților române. Lenin a acordat o uriașă importanță revoltei de pe „Potemkin”. „... Pentru prima oară — scrie Lenin — o mare unitate militară a țarismului, un crucișător întreg, a trecut fătîș de partea revoluției!”

22 — 24 iunie (5 — 7 iulie) 1905

Are loc lupta muncitorilor din Lodz împotriva autocrației țariste. Acțiunea armată se contopie cu greva generală. Muncitorii din

Lodz timp de trei zile au luptat eroic

pe baricade împotriva trupelor țariste.

Lupta armată a muncitorilor din Lodz este considerată prima acțiune armată a muncitorilor din Rusia.

11 (24) octombrie 1905

Se declanșează greva politică generală pe întreaga Rusie. Ea a început prin declararea grevelor muncitorilor de la calea ferată Moscova—Kazan. La greva muncitorilor au aderat și intelectuali: profesori, avocați, funcționari, ingineri, studenți. Greva politică din octombrie a cuprins cam un milion de muncitori industriali, arătînd prin aceasta forța proletariatului ca luptător de avangardă și organizator al luptei poporului întreg împotriva autocrației. Într-o serie de localități (Harcov, Ecaterinoslav, Odesa, Saratov, Rostov) greva generală se transformă în insurecție armată.

9 (22) decembrie 1905

Începe insurecția armată la Moscova. Timp de 9 zile cîteva mii de muncitori înarmați desfășurau o luptă eroică. Numai

după ce au fost aduse trupe din Petersburg și din alte centre ale țării, insurecția a putut fi înăbușită.

Insurecția din Moscova a fost urmată de insurecții în alte orașe și regiuni: Krasnoyarsk, Motoviliha, Novosibirsk, Sormovo, Sevastopol, Kronstadt. Popoarele asuprite din Rusia se răscălău împotriva autocrației țariste. Revolte armate au izbucnit în Letonia, Georgia, Ucraina.

Insurecția din decembrie 1905 a fost punctul culminant al revoluției.

Revoluția din 1905—1907 a fost o marea școală de luptă politică pentru muncitorii și țărâni din Rusia. Ea a trezit la viață politica masele de milioane ale oamenilor muncii. Experiența primei revoluții ruse l-a ajutat pe muncitorii și țărâni să învingă, 12 ani mai tîrziu, în octombrie 1917. Iată de ce revoluția din 1905—1907 apare ca o repetiție generală a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Influența primei revoluții ruse asupra mișcării muncitorești-țărânești din țara noastră

Prima revoluție rusă din anii 1905—1907 a jucat un rol însemnat în istoria mișcării muncitorești internaționale. Încă la sfîrșitul lui ianuarie 1905, V. I. Lenin, în cunoscutul său articol „Începutul revoluției în Rusia”, scria: „Spre proletariatul din Rusia privește acum, ca o neîndreptă, febră, proletariatul lumii întregi. Răsturnarea țarismului în Rusia, începută în chip eroic de către clasa noastră muncitoare, va constitui punctul crucial în istoria tuturor țărilor, va urma cauza tuturor muncitorilor din toate națiunile, în toate statele, în toate colțurile globului pămîntesc”.

Si într-adevăr sub influența primei revoluții ruse s-a ridicat un val de revoluții de eliberare națională în țările orientului, s-a întărit mișcarea revoluționară muncitorească în apus, dezvoltîndu-se legăturile internaționale ale proletariatului.

La începutul secolului al XX-lea, România burghez-moșierască pășea în stadiul imperialist al capitalismului, în condițiile în care continuau să existe puternice rămășițe feudale. Se dezvoltă acele ramuri ale economiei naționale care corespund intereselor economice ale burgheziei autohtone și în special ale capitalismului străin. Înfăptuirea principalelor bogății ale țării capitalului american, englez, francez, german, etc., a dus la o intensificare a exploatarei clasei muncitoare, împiedică o o singurească exploatare de către moșieri și arendași a țărânilor oprimate și redusă la cea mai neagră mizerie.

Ascutirea contradicțiilor de clasă, provocată de această situație, și influența primei revoluții ruse au făcut posibilă înțărirea mișcării revoluționare în țara noastră. Vorbînd despre influența mișcării revoluționare ruse de la începutul secolului al XX-lea asupra creșterii mișcării revoluționare din România, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că în România s-a înregistrat un larg „ecou al mișcării revoluționare din Rusia, mai ales al revoluției burghez-democratice din anul 1905, care a în-

Conf. univ. Aurel Roman
și H. Pietraru

fluat atît asupra refacerii mișcării muncitorești din țara noastră în anul 1905 cît și asupra izbucnirii răscoalelor din 1907.”

La sfîrșitul veacului trecut și începutul veacului nostru, mișcarea muncitorească din România trecea prin ani grei. Creșterea numerică a proletariatului, a nivelului conștiinței sale de clasă a determinat lărgirea și în țara noastră a unor noi metode, mai combative, ale luptei de clasă: greve, demonstrații de stradă, etc. Combativitatea crescîndă a muncitorimii, hotărîrea sa de luptă tot mai fermă au determinat pe „generoșii” elemente burgheze pătrunse în mișcarea muncitorească, să părăsească mișcarea socialistă și să treacă fătîș în partidul liberal.

Dar elementele revoluționare din sinul mișcării muncitorești, în frunte cu Ștefan Gheorghiu, nu s-au lăsat demobilizate și în treptănd o serie de acțiuni pentru apărarea intereselor economice ale muncitorimii, pentru reorganizarea mișcării muncitorești. Lupta revoluționară a proletariatului din Rusia a atras simpatia muncitorimii din România. Această a luat poziție împotriva simoniacului regim țarist, care — în ziua de 9 ianuarie 1905 — a înecat în valuri de singe manifestația pașnică a muncitorimii ruse. Prima mare manifestație politică a mișcării muncitorești române reînscute a avut loc la 24 ianuarie 1905. În sala Eforia a avut loc un miting la care au participat mai bine de 2.000 de oameni. Ziarul „Viața muncitoare” din 31 ianuarie 1905, referîndu-se la această mișcare, scria: „Lîngă sala unde a avut loc adunarea se aflau cîteva mii de oameni. Entuziasmul celor aflați în sală s-a transmis și celor care se aflau pe stradă. Strigătele de „nu” nu mai conștău. În ochii tuturor se citea dorința de luptă”. În rezoluția adoptată la miting muncitorii din București nu înierat repimarea sîngeră a muncitorilor de către țarismul rus și au

salutat pe luptătorii care își jertfeau viața pentru libertatea poporului. Muncitorii ruși și-au exprimat convingerea că lupta pentru libertate va fi dusă pînă la capăt. Rezoluția se încheia cu apelul „Jos țarismul despotice!”.

Propaganda revoluționară desfășurată în jurul evenimentelor revoluției ruse a arătat proletariatului din România calea pe care trebuie să-o urmeze. Numai după trei zile de la această înfrînare (27 ianuarie 1905), cercul „România muncitoare” scoate un număr special al ziarului cu titlul „Jos despotismul”. „Sîngerosele fapte petrecute în Rusia — scria ziarul — au caracterul unei revoluții politice și sociale. Mișcarea a putut fi înăbușită în sine pentru moment. Ea a fost însă anunțată de o forță care se va dezvălui în curînd, și zguduind din temelii puterile imperiului va răsturna un regim și va transforma o societate”.

Elementul acestei furturi a ieșit la iveală: proletariatul industrial conștient de menirea lui ca clasă. Alături de manifest pe prima pagină a ziarului a fost publicat un articol intitulat „Începutul sfîrșitului”. Subliniind problemele pe care le ridică revoluția rusă, articolul examina și starea de lucruri din România — sarcinile luptei împotriva corporațiilor înfrîinate de patroni, ale luptei pentru renăscerea mișcării muncitorești și ale organizării proletariatului român. Primele acțiuni ale muncitorimii române au arătat că urmînd pilda proletariatului revoluționar rus, clasa muncitoare din țara noastră a pășit pe calea reorganizării rindurilor sale.

Refacerea mișcării noastre muncitorești a avut astfel de la început o puternică poziție de protest împotriva despotismului țarist, ca și împotriva exploatarei burgheze și moșierimii române ceea ce a accentuat combativitatea elementelor revoluționare din rîndurile clasei muncitoare.

La 5 martie 1905 apare primul număr al seriei a doua a ziarului „România muncitoare”. Conducerea ziarului și-a propus sarcina de a uni cercurile social-democratice și organizațiile sindicale, de a face educa-

rea politică a muncitorilor. Dar, chiar de la primul său număr, organul central al mișcării muncitorești române reînscute a intrat în mișcare, organizînd, care propagandă reînscute la greve și răscoale și în general la mari acțiuni politice, prețind necesitatea acumulării de forțe. În ciuda conduselor oportuniste a mișcării socialiste, clasa muncitoare a trecut la acțiune. Sub influența directă a revoluției din 1905—1907 au loc greve la Turnu-Severin, Galați, etc. Se organizează primele sindicate. Mișcarea sindicală crește din ce în ce mai mult. La 13—15 august 1906 se organizează o conferință pe țară la care a fost aleasă comisiunea generală a sindicatelor din România, centralizîndu-se astfel mișcarea sindicală din întreaga țară.

Conducerea oportunistă a mișcării socialiste, în frunte cu Dobrogeanu Gherea, a făcut tot ce a putut pentru a abate pe muncitorii de luptă la revoluționari. Cu toate că la începutul activității sale a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești, Dobrogeanu Gherea răspîndește în sinul mișcării muncitorești teoria mensevică, anti-proletară, după care dezvoltarea capitalismului și socialismul au caracterul unei evoluții naturale și inevitabile. Mișcarea a putut fi înăbușată în sine pentru moment. Ea a fost însă anunțată de o forță care se va dezvălui în curînd, și zguduind din temelii puterile imperiului va răsturna un regim și va transforma o societate”.

Conducerea oportunistă a mișcării socialiste, în frunte cu Dobrogeanu Gherea, a făcut tot ce a putut pentru a abate pe muncitorii de luptă la revoluționari. Cu toate că la începutul activității sale a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești, Dobrogeanu Gherea răspîndește în sinul mișcării muncitorești teoria mensevică, anti-proletară, după care dezvoltarea capitalismului și socialismul au caracterul unei evoluții naturale și inevitabile. Mișcarea a putut fi înăbușată în sine pentru moment. Ea a fost însă anunțată de o forță care se va dezvălui în curînd, și zguduind din temelii puterile imperiului va răsturna un regim și va transforma o societate”.

Muncitorimea din Constanța, București, Galați, și din alte localități au organizat comitete pentru apărarea marinarilor revoluționari urmăriți de ohra țaristă, procurîndu-le hrană și lucru, ascunzîndu-le de poliția românească care voia să-i expulzeze. Marinarii revoluționari de pe crucișătorul „Potemkin” sprînjit de muncitorii ruși au putut pleca în diferite orașe ale țării, reînălțînd evenimentele din Rusia și răspîndind în masele de muncitori și țărâni adevărul despre revoluția din Rusia. Acest lucru a dus la sporirea interesului muncitorilor ruși pentru Rusia revoluționară, pentru evenimentele ce se petreceau acolo. Ideile revo-

luții ruse cuprinseser mii de muncitori și țărâni romîni.

Ca urmare a acestor evenimente avîntul revoluționar creștea. Lupta grevistă la caracter de masă. Organizațiile muncitorești se dezvoltă, cresc. Se duce o largă campanie de luptă împotriva legislației antimuncitorești. Lupta cuprînde și pe țărani care largesc acțiunile lor revoluționare care culminează cu răscoala din 1907.

Acapararea pămîntului de către moșieri, în frunte cu monarhia, puterile rămășițe semifeudale care mai persistau în țara noastră, ca și condițiile insuportabile de muncă aduse de țărâni la sapă de lemn. La toate acestea s-au adăugat urmările crizei din 1901, care au determinat moșierimea și arendașii să scadă prețul minii de lucru, pentru a putea face față concurenței de pe piața mondială de cereale — situație care s-a perpetuat — ceea ce a dus la sărăciea și mai accentuată a țărânilor. Sub directă influență a primei revoluții ruse și a răscoalelor țărânești din Rusia, țărănimea română se ridică în 1907 la luptă pentru pămînt și libertate, împotriva moșierilor și arendașilor.

Istoriografia burgheză a căutat să „treacă cu vederea” răscoala din 1907, să o negrească pe toate căile. Una din aceste falsificări nejustificate o constituie afirmația despre un preț caracter antisemit al răscoalei. Prin desăvîrșirea ei, răscoala a arătat însă că țărâni s-au răscolit împotriva trupelor exploatare, indiferent dacă erau romîni, evrei, greci sau armeni. Acest lucru reiese clar din numeroase documente. Într-o scrisoare adresată de prefectura județului Botoșani Ministerului de Război, se spune că deși la început se părea că este vorba de o mișcare agrară și antisemită, țărâni au început să alace curțile și averile tuturor proprietarilor și arendașilor, nemaiîntînd seama dacă sînt evrei, romîni, armeni sau de alte naționalități.

Țărănimea din Moldova s-a ridicat la luptă sub lozincă „Vrem pămînt”. Unindu-se în coloane de mii de oameni, țărâni au ocupat chiar unele orașe: Botoșani, Huși, Buhuși, Vaslui, etc. În unele locuri, țărâni au formulat și revendicări politice ca: vot universal sau reintroducerea reviziei. Cu cît răscoala căpăta mai mare amploare, cu atît țărâni își măreau revendicările, cerînd desființarea latifundiilor cu orînduile lor obăgăte.

Răscoala s-a întins în întreaga Moldovă. Cînd răscoala în Moldova a început a fi înăbușată, ea a izbucnit cu o violență deosebită în Muntenia și Otenia, în special în Vlașca, Teleorman, Olt, etc.

Clasele dominante au intrat în panică. Conservatorii care erau atunci la guvern erau foarte alarmați. Liberalii, care erau în opoziție, au căutat să profite de răscoala pentru a lua conducerea țării. Cu toate acestea, simțind gravitatea situației, liberalii și conservatorii și-au dat mină pentru a înăbuși în sine răscoala.

În ciuda atitudinii oportuniste a conducătorilor socialiste, care nu numai că nu au sprijinit răscoala cu simpatie, dar chiar au sprînjit înăbușirea ei, muncitorimea conștientă a trecut de partea răscoalei. Elementele avansate ale muncitorimii, în frunte cu Ștefan Gheorghiu, au încurajat țărănimea răscolită, iar în unele locuri au susținut în mod direct pe țărâni răscălați, cum au făcut-o de pildă ceteștii din Pașcani și petroliștii din Prahova.

Situația existentă în acea vreme a făcut ca țînăra clas

Pentru un înalt nivel al cursurilor agrozootehnice

★ ★
Să îmbunătățim calitatea lecțiilor

Încă din luna noiembrie a anului trecut 24 de membri ai gospodăriei agricole colective „Budai Nagy Antal” din comuna Măciuș, dorinți să-și însușească noi cunoștințe pentru lucrarea pământului s-au înscris la cursurile agrozootehnice. Cele învățate în alți ani la aceste cursuri le-au aplicat cu folos în munca lor. Aplicarea polenizării artificiale la porumb, lucrarea și trifoi, îngrășarea solului cu îngrășăminte naturale și chimice, metode despră a căror importanță au învățat la cursurile agrozootehnice, le-au aplicat cu folos la roade mai bogate.

Cursanții participă cu entuziasm la lecții, arată un deosebit interes pentru orice metodă nouă. Acum ne găsim destul de înaintați cu lecțiile și interesul pe care îl manifestă cursanții față de problemele ce se discută a-n scăzut de timp. Dimpotrivă, ei s-a crescut cu fiecare problemă dezbătută. Acest lucru se observă mai ales atunci când este vorba de anumite lecții mai apropiate ca subiect de înțelegerile lor practice, de zi cu zi. O dovadă în acest sens o oferă lecția de zootehnie „Hrănirea și îngrijirea animalelor”, care a fost viu discutată la seminar. La lucrarea practică ce a urmat, organizată de zootehniciștii loșii, Chirilă, ajutat de președintele Alexandru Turai, colecțivii au urmărit cu mare interes cum trebuie îngrijite și hrănite animalele în mod rațional. Ei au înțeles că importanța are respectarea planului zilnic de îngrijire și hrănire a animalelor.

La alte lecții însă, ca — de exemplu — cele în legătură cu statutul model al gospodăriilor agricole colective, despre sol și fertilitatea lui și despre viața plantelor, unele probleme mai grele, nelegate de cunoș-

tințele practice ale cursanților, n-au fost destul de clar expuse. Aceasta a făcut să nu avem o participare vie la discuții.

Din desigurarea de pînă acum a cursurilor se pot face câteva observații care vor ajuta la îmbunătățirea lor.

În primul rînd este nevoie ca lecțiile predate să fie mai mult legate de condițiile specifice ale unității respective, de posibilitățile ei de a aplica metode agrozootehnice înaintate.

Înțelegerea limpede a importanței unor metode agrozootehnice, a felului în care trebuie aplicate, ajută pe cursanți să se pregătească bine pentru muncile agricole ce vor începe odată cu primăvara. Pentru aceasta însă consider că e necesar ca fiecare lecție să fie completată cu mai multe demonstrații practice. Acestea ajută atât lectorului pentru o expunere cât mai interesantă și mai înțeleasă, cât și cursanților cărora le ușurează asimilarea cunoștințelor. În acest sens, găsesc că e bine ca la fiecare unitate agricolă să existe planșe și alte materiale didactice folosite de cursuri.

Cred că asemenea probleme s-au ivit și pentru alți lectori la cursurile agrozootehnice. Eu mă preocup să îmbunătățesc mereu calitatea lecțiilor mele, pentru ca toți cursanții să poată înțelege și discuta apoi cu interes și în cunoștință de cauză problemele ce le ridică fiecare lecție predată. Numai în felul acesta cursurile își vor atinge scopul.

Ing. I. IOANESCU
lector la cursurile agrozootehnice
de la gospodăria agricolă colectivă
„Budai Nagy Antal”
din comuna Măciuș, raionul Cluj

O participare cît mai largă la discuții

În gospodăria noastră a fost organizat în luna aprilie 1953 un curs agrozootehnic de trei luni. Cei care au participat cu regularitate la cursuri cît și la seminarii s-au străduit să-și însușească cît mai multe cunoștințe necesare activității lor de zi cu zi. Rezultatele s-au vădit atunci cînd au început lucrările agricole la cîmp.

Reușite agrozootehnice și-au găsit o largă aplicare pe tarălele colective noastre în anul trecut, ceea ce ne-a ajutat să obținem recolte bogate. Gospodăria noastră a aplicat anul trecut o serie de metode înaintate cum ar fi însemnarea porumbului în culturi așezate în pătrat, polenizarea suplimentară la floarea-soarelui, etc. metode care au dus la realizarea unor sporuri însemnate în producție.

Anul acesta, în gospodăria noastră colectivă, funcționează un curs agrozootehnic de trei ani, la care sînt înscrși 25 de membri. Lecțiile se predau săptămînal și durează trei ore. Din aceste trei ore, prima este pentru curs, alta pentru seminar și ultima oară pentru lucrări practice. Cursurile se desfășoară după un plan de muncă întocmit de lector împreună cu conducerea gospodăriei, în care se arată locul și data în care se vor ține lecțiile, ce teme se vor discuta, materialele de studiat, etc. Cu sprijinul inginerului agronom, care ne este lector, am pus la contribuția unui laborator în care aducem diverse materiale necesare experiențelor și demonstrațiilor din cadrul lucrărilor practice.

Datorită acestei organizări a cursurilor a-

grozootehnice de la noi, am reușit să asigurăm o participare regulată și să stimulăm discuții vii în seminarii. În această direcție, un exemplu bun ne sînt tovarășii Ion Pop, Vasile Feșnic, Grigore Pop, care sînt cît mai conștiențioși cursanți și în același timp buni agitații în antrenarea celorlalți colecțivii la cursuri. Ei manifestă o dorință vie de a pricepe și înțeleg tot ce se discută, de a-și îmbogăți cunoștințele în problemele agricole. În general, lectorul nostru caută să fie punctual, să ne predea lecții cît mai interesante, ajutîndu-ne în asimilarea unor lucruri mai greu de înțeles. Faptul însă că nu toți cursanții au parte la discuțiile din seminar face ca unii membri să nu mai fie interesați în cele ce se discută și să studieze materialul superficial, mulțumindu-se doar să facă act de prezență.

Acest lucru trebuie să ne dea de gîndit. Este de datoria conducerii gospodăriei noastre colective și a noastră a cursanților, să sprijinim pe lectorul nostru în ceea ce privește organizarea discuțiilor la seminar. Noi nu trebuie numai să venim cu regularitate la cursuri, dar și să ne însușim cele predate, să luăm parte la discuțiile din seminarii, să urmărim ca fiecare lecție predată să fie înțeleasă, lămurită în toate problemele pe care le ridică pentru munca noastră de zi cu zi.

ION FEȘNIC
participant la cursurile agrozootehnice
din gospodăria agricolă colectivă
„Victoria socialismului”
din comuna Gădălin, raionul Cluj

Stimularea cultivatorilor de sfeclă de zahăr

Avantajele create prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind contractarea sfeclei de zahăr constituie un puternic stimul în încheierea de contracte pentru cultivarea acestei plante atât de necesară dezvoltării industriei noastre alimentare.

De pe acum, în regiunile în care cultivatorii au pregătît terenurile pentru însemnarea sfeclei de zahăr și început, conform contractelor încheiate, livrarea anului de zahăr. Astfel, pînă acum în regiunea Craiova a fost acordată drept avans o mare cantitate de zahăr cultivatorilor care au executat arături adînci de toamnă pe toată suprafața contractată.

Anul acesta, unitățile contractante ale Ministerului Industriei Alimentare vor pune la dispoziția cultivatorilor, la prețuri mult avantajoase, îngrășăminte chimice pentru 80 la sută din întreaga suprafață contractată. Totodată, se va repartiza producătorilor agri-

coli, pe lîngă sîmînță produsă la noi în țară, peste 1.200 tone de sîmînță industrială și 10.000 tone sîmînță de elită din import. Pe măsura încheierii contractelor, cultivatorii de sfeclă de zahăr primesc gratuit, prin fabricile de zahăr cu care contractează, întreaga cantitate de sîmînță necesară însemnărilor. Pentru executarea în bune condiții a lucrărilor necesare cultivatorilor de sfeclă de zahăr, Ministerul Industriei Alimentare a luat măsuri pentru confecționarea unor mașini speciale pentru cultivarea sfeclei de zahăr pe care producătorii și le pot procura la prețuri avantajoase.

În prezent, în întreaga țară sînt 241 asociații simple pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Producătorii asociați au încheiat contracte pentru cultivarea cu sfeclă de zahăr a unei suprafețe de 2.955 ha.

(Agerpres)

Informație

Vineri s-a întors în Capitală tov. Sorin Toma, membru al Consiliului Mondial al Păcii, redactor șef al ziarului „Scînteia” care a participat la lucrările sesiunii lă-

gite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc la Viena între 18—19 ianuarie.

(Agerpres)

SPORT

Turul ciclist al Egiptului

Turul ciclist al Egiptului a continuat joi cu desfășurarea etapei a 8-a pe traseul Suez-Port Said (178 km.). Cursa a fost dominată de cicliștii bulgari și danezi care, în ciuda unui vînt puternic din față, au impus de la început o trenă de peste 40 km. la oră. Constantin Dumitrescu, purtătorul tricolorului galben, a rezistat pînă în momentul cînd i s-a defectat bicicleta și a fost nevoit să oprească pentru a repara. Seizind acest fapt, cicliștii sîntuți în imediata lui apropiere în elanul general au marșat viteza destrămînd plutonul. Grupul fugărilor cuprîndea pe Kovalev și Dimov din echipa R.P. Bulgaria, Andersen și Rasmussen din echipa Danemarcei, Bertolotti (Franța), Hoare (Anglia), Singhalta (Libia).

Print-un mare efort, Dumitrescu a reușit să ajungă din urmă un pluton în care se aflau belgienii Meenen și Schaepens, care rămăsesea și el în urmă. Împreună cu aceștia Dumitrescu a pornit în urmărirea fugărilor, dar cu toate eforturile nu i-a putut ajunge. Pedalînd în același ritm susținut, cei 7 ci-

cliști din plutonul fruntaș au continuat să-și mărească avansul care la capătul etapei a fost de peste 25 minute. Astfel, Dumitrescu a pierdut tricolorul galben pe care l-a preluat cicliștul bulgar Kolev.

Victoria în etapă a revenit danezului Andersen. El a parcurs 178 km. în 4h.37'01". În același timp au sosit Hoare (Anglia), Dimov, Kolev, Bertolotti, Rasmussen și Singhalta.

Clasamentul general individual după 8 etape se prezintă astfel:
1. Kolev (R.P. Bulgaria) 29h.26'19";
2. Rasmussen (Danemarca) 29h.31'38";
3. Dimov (R.P. Bulgaria) 29h.32'39";
4. Andersen (Danemarca) 29h.33'45";
5. Hoare (Anglia) 29h.34'38";
6. Singhalta (Libia) 29h.36'40";
7. Kolev (R.P. Bulgaria) 29h.42'15";
8. Ravn (Danemarca) 29h.43'10";
9. C. Dumitrescu (R.P.R.) 29h.52'14";
10. Petrovici (Iugoslavia) 29h.53'14".

Pe echipe conduce R. P. Bulgaria A — 88h.40'33", urmată de Danemarca — 88h.48'30" și Anglia — 89h.34'29".

(Agerpres).

Știri

Primele 3 meciuri ale turului, care vor avea loc luni, sînt următoarele: Voința București-Dinamo Timiș; C.C.A.—Metalul Steagul Roșu Orășu; Stalin și Avîntul Miercurea Ciuc—Știința Cluj.

Competiția de handbal în sală „Cupa de Iarnă” continuă săptămîna aceasta cu desfășurarea jocurilor din cadrul celei de a doua etape a returului. Întîlnirile vor avea loc duminică în sala sporturilor de la Floreasca.

(Agerpres)

COMUNICATUL Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1954

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1954.

Dezvoltarea industriei, agriculturii și trans-

porturilor, creșterea volumului construcțiilor capitale, dezvoltarea comerțului interior și exterior, creșterea numărului muncitorilor și funcționarilor și ridicarea nivelului material și cultural de trai al poporului în anul 1954 se caracterizează prin următoarele date:

I

Îndeplinirea planului de producție în industrie

Industria în ansamblu a îndeplinit planul anual al producției globale în proporție de 103 la sută. Pe ministere, planul anual al producției industriale globale a fost îndeplinit după cum urmează:

Ministerul	Procentul îndeplinirii planului pe anul 1954
Ministerul Siderurgiei al U.R.S.S.	101
Ministerul Metalurgiei Neferoase al U.R.S.S.	102
Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S.	101
Ministerul Industriei Petrolului al U.R.S.S.	103
Ministerul Industriei Chimice	103
Ministerul Centralelor Electrice	103
Ministerul Industriei Electrotehnice	103
Ministerul Industriei Radio-Tehnice	104
Ministerul Construcției de Mașini Grele	104
Ministerul Construcției de Mașini-Unelte și Scule	104
Ministerul Construcției de Mașini de Transport	103
Ministerul Construcției de Automobile, Tractoare și Mașini Agricole	105
Ministerul Construcției de Mașini și aparate	104
Ministerul Construcției de Mașini de Construcție și Mașini rutiere	102
Ministerul Industriei Materialelor de Construcție al U.R.S.S.	103
Ministerul Industriei Forestiere al U.R.S.S.	96
Ministerul Industriei Hîrtiei și de prelucrare a Lemnului	102
Ministerul Mărfurilor Industriale de larg consum al U.R.S.S.	105
Ministerul Industriei de Mărfuri Alimentare al U.R.S.S.	103
Ministerul Industriei Peștelui al U.R.S.S.	92
Ministerul Industriei Produselor de Carne și produselor lactate al U.R.S.S.	97
Întreprinderile industriale ale Ministerului Căilor de Comunicație	105
Întreprinderile industriale ale Ministerului Culturii al U.R.S.S.	106
Întreprinderile industriale ale Ministerului Ocrotirii Sănătății al U.R.S.S.	108
Ministerul Industriei Locale și de Combustibili și Ministerul Industriei locale ale republicilor unionale	106
Cooperarea meșteșugărească	106

Producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a crescut în 1954 cu 13 la sută în comparație cu anul 1953 și cu 65 la sută în comparație cu anul 1950. Această creștere, precum și sporirea continuă a producției industriale stabilită de planul pe anul 1955, asigură îndeplinirea înaintea de termen a sarcinilor celui de al 5-lea plan cincinal, care prevede că în 1955 producția industrială va spori cu aproximativ 70 la sută în comparație cu anul 1950.

În 1954 a fost depășit planul de producție la numeroase feluri de produse industriale.

A fost depășit planul anual la numeroase feluri de produse dintre cele mai importante ale industriei grele: la extracția de cărbune, petrol, turbă, gaze naturale, minerale de fier și minereu de mangan, topirea oțelului, producția de laminat din metale ferose, țevi de oțel, coals, benzină, petrol lampant, combustibil pentru motoare Diesel, motorină, ulei pentru mașini și auto-tractoare, energie electrică, becuri electrice și aparate electro-vacumice, turbine cu aburi, locomotive, mașini unelte de așchiere a metalelor, motoare electrice, utilaj pentru furnale și oțelării, autocamioane, autoturisme și autobuze, motocicletă, semăntoare de tractor, plantatoare de cartofi în culturi așezate în pătrat, mașini pentru recoltarea bambacului și selectoare pentru cereale, combine pentru recoltarea cartofilor, piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole, buldozere de tractor, rulmenți cu bile și cu role, amoniac sintetic, îngrășăminte azotoase, superfosfați, coloranți și alte chimicale, cauciuc sintetic, anvelope auto, ciment, sticlă pentru geamuri, ardezie, asbest, țevi de fontă și ceramică pentru canalizare, hîrtie și alte feluri de produse.

Au fost produse peste prevederile planului anual următoarele mărfuri de larg consum: țesături de bumbac, în și mătase, ciorapi pentru bărbați și femei, încălțăminte de piele și cauciuc, aparate de radio, aparate de fotografiat, pianine și pian, margarină, produse zaharoase și făinoase, conserve de carne și conserve de carne cu legume, mezeluri, ceai, vînturi naturale, șampanie, țigări, chibrituri, săpun și alte mărfuri alimentare și industriale.

Unele ministere nu au asigurat însă în anul 1954 îndeplinirea planului de producție la unele tipuri de produse industriale. Astfel, de pildă, Ministerul siderurgiei al U.R.S.S. n-a îndeplinit în întregime planul de producție la fontă și la unele tipuri de laminat; Ministerul metalurgiei neferoase al U.R.S.S. — planul de producție la unele tipuri de metale neferoase; Ministerul industriei electrotehnice n-a îndeplinit în întregime planul de producție la unele tipuri de utilaj electrotehnic și de locomotive electrice;

II

Creșterea producției industriale

În 1954, producția principalelor tipuri de produse industriale a crescut în comparație cu anul 1953 după cum urmează:

(Anul 1954 în comparație cu anul 1953, în procente).

Fontă — 109; Oțel — 108; Laminat — 109; Tevi de oțel — 110; Cupru rafinat — 105; Zinc — 107; Plumb — 113; Cărbune — 108; Petrol — 112; Benzină — 109; Petrol lampant — 105; Combustibil pentru motoare Diesel — 114; Gaz natural — 109; Energie electrică — 111; Turbine cu abur — 104; Turbine hidraulice mari — 182; Generatoare hidraulice — 162; Mașini electrice mari — 112; E-

Ministerul industriei radiotehnice — planul de producție la aparate de televiziune; Ministerul Construcției de Mașini Grele — planul de producție la cazane cu aburi, la turbine hidraulice mari și utilaje pentru laminat; Ministerul Construcției de Mașini Unelte și Scule — planul de producție la Mașini-Unelte mari, grele și unicele de așchiere a metalelor; Ministerul Construcției de Mașini de Transport — planul de producție la vagoane de marfă și utilaj pentru laminat; Ministerul Construcției de Automobile, Tractoare și Mașini Agricole — planul de producție la combine cerealiere auto-propulsate, cultivate de tractor și batoze complexe; Ministerul Construcției de Mașini și Aparate — planul de producție la utilaj pentru industria chimică, la războale de țesut și mașini de filat; Ministerul Industriei Chimice — planul de producție la carbură de calciu și îngrășăminte de potasiu; Ministerul Industriei Materialelor de Construcție al U.R.S.S. — planul de producție la cărămîdi, carton gudronat și la unele articole tehnico-sanitare; Ministerul Industriei Forestiere al U.R.S.S. n-a asigurat îndeplinirea planului de transportare a lemnului de lucru, al producției de cherestea și traverse pentru ecartament larg; Ministerul Industriei Hîrtiei și de prelucrare a Lemnului — planul producției de mobilă; Ministerul Industriei de Mărfuri Alimentare al U.R.S.S. n-a îndeplinit în întregime planul producției de zahăr; Ministerul Industriei Produselor de carne și produselor lactate al U.R.S.S. n-a îndeplinit în întregime planul de producție la carne și pînt; Ministerul Industriei Peștelui al U.R.S.S. n-a îndeplinit planul de pescuit.

O serie de ministere totuși o practică dăunătoare pentru stat, depășind sarcinile la produsele nedificate și neîndeplinind totodată planurile de producție la principalele tipuri de produse.

La îndeplinirea planului de producție în întreaga industrie și în majoritatea ramurilor, un mare număr de uzine, fabrici, mine și exploatare petrolifere n-au asigurat în anul 1954 îndeplinirea sarcinilor stabilite.

Una din lipsurile principale în munca industriei a fost că în urma organizării nesatisfăcătoare a producției un mare număr de întreprinderi industriale n-au lucrat ritmic, au dat o mare parte din producție la sfîrșitul lunii și au tolerat reducerea producției la începutul lunii următoare; munca neritimică a creat timp morții muncitorilor și utilajului, a dus la depășirea planului stabilit în ce privește numărul muncitorilor, la cheltuieli neproductive pentru ere suplimentare, la depășirea fondului de salarii, sporirea rebuturilor în producție și la creșterea prețului de cost al producției.

III

Introducerea tehnicii noi în economia națională

În 1954 au continuat lucrările pentru dezvoltarea și introducerea tehnicii noi; industria constructoare de mașini a creat noi tipuri și mărci de utilaj pentru industrie, construcții, agricultură și transport; s-au introdus noi procese tehnologice și s-a lărgit folosirea automatizării și mecanizării producției.

În furnale s-a folosit pe scară mai largă presiunea sporită a gazului în gura de alimentare, în producția de laminat au fost însoțite noi profiluri de oțeluri. Totodată în întreprinderile industriei siderurgice și îndeosebi ale metalurgiei neferoase nu a fost încă introdusă în suficientă măsură folosirea oxigenului în procesele tehnologice.

În industria cărbunelui s-a introdus la lucrările subterane metoda hidraulică de extracție a cărbunelui. În minele de cărbune a continuat mecanizarea proceselor care necesită un mare volum de muncă: încărcarea cărbunelui în abatoze și încărcarea cărbunelui și stierului la săparea galeriilor pregătitoare. Totuși mecanizarea acestor lucrări nu este încă suficientă și rămîne mult în urmă față de mecanizarea altor procese de extracție a cărbunelui.

Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S. nu a îndeplinit planul stabilit pe 1954 în ce privește încărcarea prin mijloace mecanizate a cărbunelui și stierului la săparea galeriilor pregătitoare și în ce privește consolidarea abatozelor cu schele metalice. În industria petrolului s-a lărgit folosirea metodei de menținere a presiunii în straturi și a metodelor secundare de exploatare a petrolului, care duc la sporirea extracției petrolului din straturi. În centralele termoelectrice au continuat lucrările pentru automatizarea complexă a secțiilor de cazane. În comparație cu 1953, puterea sistemelor energetice comandate de la punctele

Cu toată extinderea rețelei de ateliere de reparații ale cooperatelor meșteșugărești și ale industriei locale există încă numeroase lipuri în ce privește deservirea nevoilor de zi cu zi ale populației.

În anul care s-a scurs s-a îmbunătățit în mod semnificativ folosirea utilajului în industrie. În 1954 în uzinele Ministerului Siderurgiei al U.R.S.S. folosirea volumului utilajului la furnele s-a îmbunătățit cu 4% față de 1953, iar producția de oțel raportată la un metru pătrat de suprafață de vatră la cuploare Martin a crescut cu 3%. În întreprinderile Ministerului Industriei Petrolului al U.R.S.S. viteza forajului de exploatare a sporit cu 5% în comparație cu 1953, iar a forajului de prospecție — cu 6%.

A sporit procentul de extracție a produselor petrolifere albe din materia primă prelucrată. În minele Ministerului Industriei Cărbunelui al U.R.S.S. a sporit randamentul combinelor carbonifere „Donbas”. În centralele electrice ale Ministerului Centralelor Electrice consumul specific de combustibil pentru producerea energiei electrice a scăzut cu 2,5%. În întreprinderile Ministerului Industriei Materialelor de Construcție al U.R.S.S. a sporit productivitatea cuploarelor rotative, a cuploarelor verticale și a morilor de ciment. S-a îmbunătățit folosirea utilajului în întreprinderile industriei textile.

În același timp, în industrie mai există încă considerabile rezerve de capacități de producție nefolosite: capacitățile de producție prevăzute în proiecte ale minelor de cărbuni, îndeosebi în Donbas, precum și utilajul de înaltă productivitate existent pentru extracția și încărcarea cărbunelui sînt folosite insuficient; în industria petrolului n-a fost îndeplinită sarcina anuală în ce privește viteza forajului de prospecție și survin mari timpuri morți în folosirea utilajului de foraj; în construcția de mașini, parcul de mașini-unelte și utilaj de foraj și presat este insuficient folosit; întreprinderile Ministerului Industriei Materialelor de Construcție al U.R.S.S. n-au îndeplinit planurile stabilite în ce privește productivitatea utilajului de bază, sînt folosite în mod nesatisfăcător mecanismele la exploatarea forestiore ale Ministerului Industriei Forestiere al U.R.S.S.

În 1954, în conformitate cu planul de stat al aprovizionării economiei naționale a U.R.S.S. a primit cantități considerabile mai mari de materii prime, materiale, combustibili, energie electrică și utilaj decît în 1953.

Ca rezultat al unui consum mai rațional de materii prime, materiale, combustibili și energie electrică, al sporirii productivității muncii, prețul de cost al producției industriale a fost redus în 1954 cu aproximativ 4%. Totuși în 1954 sarcina cu privire la reducerea prețului de cost al producției industriale n-a fost îndeplinită. N-au îndeplinit în mare măsură planul anual la reducerea prețului de cost al producției: Ministerul Industriei Cărbunelui al U.R.S.S., Ministerul Industriei Forestiere al U.R.S.S., Ministerul Industriei Electrotehnice al U.R.S.S., Ministerul Metalurgiei neferoase al U.R.S.S., Ministerul Industriei produselor de carne și produselor lactate al U.R.S.S. și Ministerul Industriei peștelui al U.R.S.S.

III

Introducerea tehnicii noi în economia națională

de dispeceri, dotate cu mijloace de telecomunicații, a crescut de 1,5 ori.

În Uniunea Sovietică se acordă mare importanță folosirii energiei atomice în scopuri pasnice. În 1954 în U.R.S.S. a fost dată în exploatare prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw.

Deși în 1954 volumul lucrărilor mecanizate la exploatarea forestieră ale Ministerului Industriei Forestiere al U.R.S.S. a sporit în mod semnificativ față de 1953, totuși mecanizarea complexă în întreprinderile de exploatare forestieră este introdusă încă înecet; se efectuează de asemenea nesatisfăcător creșterea atelierele de sector la noua organizare a lucrărilor de tăiere a pădurilor după graficul ciclic.

În construcții s-au efectuat lucrări pentru continuă dezvoltare a metodelor industriale în construirea de clădiri și instalații din elemente și piese prefabricate din beton armat.

În toate ramurile economiei naționale a continuat să se dezvolte activitatea de invenții și raționalizări. În cursul anului 1954, în industrie, construcții și transport au fost aplicate peste 900.000 invenții, perfecționări tehnice și propuneri de raționalizare.

Totuși, într-o serie de ramuri ale economiei naționale și îndeosebi în construcția de mașini are loc o rămînere în urmă în elaborarea și introducerea de noi mașini și utilaje economice și de înaltă productivitate, corespunzătoare actualului nivel al tehnicii mondiale. La construirea noilor tipuri de mașini și mecanisme nu se acordă suficientă atenție reducerii greutateii lor. Ministerul n-a îndeplinit în întregime planul pe 1954 în ce privește introducerea de noi tipuri de mașini și utilaj, precum și în ce privește introducerea automatizării producției și a proceselor tehnologice și metodelor de producție înaintate.

(Continuare în nr. viitor)

REDACTIA SI ADMINISTRATIA Piața Școlii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic, Casa Școlii „I. V. Stalin”